

Protokół z posiedzenia Rady Konsorcjum DARIAH-PL w dniu 15 stycznia 2016 roku

Obecni członkowie Rady:

1. Prof. Aleksander Bursche (Uniwersytet Warszawski) – Przewodniczący Rady
2. Mgr Jakub Szprot (Uniwersytet Warszawski)
3. Dr Ksenia Gałuska (Uniwersytet Śląski)
4. Dr Maciej Maryl (Instytut Badań Literackich PAN)
5. Dr Cezary Mazurek (Poznańskie Centrum Superkomputerowo-Sieciowe)
6. Dr Małgorzata Marciniak (Instytut Podstaw Informatyki PAN) w zastępstwie za dr. Macieja Ogrodniczuka
7. Prof. Adam Pawłowski (Uniwersytet Wrocławski)
8. Dr Tomasz Walkowiak (Politechnika Wrocławska) – w zastępstwie za dr. inż. Macieja Piaseckiego
9. Prof. Andrzej Radomski (Uniwersytet im. Marii Curie-Skłodowskiej)
10. Dr Maciej Szablewski (Biblioteka Narodowa) – w zastępstwie za Katarzynę Ślaską
11. Dr hab. Tomasz Wiślicz (Instytut Historii im. Tadeusza Manteuffla PAN)
12. Mgr Ewa Wróblewska-Trochimiuk (Instytut Sławistyki PAN)
13. Mgr Bożena Bednarek-Michalska (Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu) – obecność zdalna, za pośrednictwem komunikatora *skype*. Nie brała udziału w głosowaniach
14. Dr hab. Agnieszka Jelewska (Uniwersytet Adama Mickiewicza)
15. Prof. Ewa Dahlig-Turek (Instytut Sztuki PAN)
16. Dr hab. Marzenna Ciechańska (Akademia Sztuk Pięknych w Warszawie)

Przedstawiciel Uniwersytetu Jagiellońskiego nie był obecny.

Przedstawiciel Uniwersytetu Pedagogicznego im. KEN nie był obecny.

Przedstawiciel Instytutu Języka Polskiego PAN nie był obecny.

Przewodniczący prof. Aleksander Bursche przywitał wszystkich zebranych na pierwszym posiedzeniu Rady Konsorcjum DARIAH-PL w nowym roku. Podziękował Panu Cezarowi Mazurkowi, przedstawicielowi Poznańskiego Centrum Superkomputerowo-Sieciowego za zaproszenie do siedziby PCSS. W związku z nieobecnością protokolanta poinformował, że posiedzenie jest rejestrowane. Przypomniął zasadę, że tylko jedna osoba z danej instytucji, mająca formalne pełnomocnictwo może zabierać głos w dyskusji i ma prawo głosować. Poinformował także o dwóch drobnych zmianach personalnych w agendzie. Zamiast dr. Macieja Ogrodniczuka z Instytutu Podstaw Informatyki PAN jego grupę przedstawi dr Małgorzata Marciniak z IPI PAN, w przypadku zaś prof. Wojciecha Nowakowskiego z Uniwersytetu Warszawskiego grupę zaprezentują Dominik Purchała i Jakub Szprot. Po czym przewodniczący zapytał, czy są uwagi do porządku spotkania. Uwag nie było. Następnie przewodniczący zapytał, czy ktoś zgłasza uwagi do protokołu z ostatniego posiedzenia Rady. Nikt się nie zgłosił. Protokół został jednogłośnie przyjęty.

Prof. A. Bursche poprosił o zabranie głosu reprezentanta Koordynatora Konsorcjum, prof. Annę Gizę-Poleszczuk, prorektor Uniwersytetu Warszawskiego, aby przedstawiła sprawozdanie Koordynatora za ostatni kwartał.

Prof. Anna Giza-Poleszczuk przypomniała, iż 6 listopada 2015 roku odbyło się Zgromadzenie Ogólne DARIAH europejskiego, na którym miało miejsce głosowanie nad przyjęciem Polski do DARIAH-ERIC. Nasze Konsorcjum było reprezentowane przez dr. Dariusza Drewniaka, *National Representative* z Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, dr. Cezarego Mazurka, zastępcę przewodniczącego Rady DARIAH-PL z PCSS, Jakuba Szprota, *National Coordinator* z UW i Dominika Purchałę, Przewodniczącego Zespołu UW ds. DARIAH. Jakub Szprot przedstawił polską kandydaturę, która została przyjęta jednogłośnie. Ponadto, co warte uwypuklenia ze względu na szybkie tempo, MNiSW, przy wsparciu UW, dopełnił już wszystkich formalności związanych z przyjęciem Polski do DARIAH-ERIC. Koordynator Konsorcjum pozostaje w bieżącym kontakcie z DARIAH-ERIC. Rektor UW podkreśliła, że została już uruchomiona strona internetowa dariah.pl, przygotowana w części merytorycznej przez Zespół UW ds. DARIAH pod kierunkiem Dominika Purchały, PCSS natomiast dostarcza domenę, adresy mailowe oraz obsługę poczty. Prof. Giza-Poleszczuk położyła nacisk na to, że strona Konsorcjum jest jego wizytówką i przy rosnącym zainteresowaniu problematyką humanistyki cyfrowej jest bardzo ważne, żeby wszyscy użytkownicy mogli się z niej jak najwięcej dowiedzieć o działaniu Konsorcjum. Z tego względu zaapelowała o zamieszczenie

na niej informacji o realizowanych projektach, których zważywszy na liczebność członków Konsorcjum, jest z pewnością bardzo wiele. Uniwersytet Warszawski prowadzi w tym zakresie działalność promocyjną, odbywają się spotkania na wydziałach, ogromną aktywność w tej dziedzinie zawdzięcza nowopowstałemu interdyscyplinarnemu Laboratorium Cyfrowemu Humanistyki pod wodzą prof. Doroty Urbanek. W tym miejscu Rektor Giza-Poleszczuk zaapelowała, aby taką działalność prowadzili także u siebie pozostali konsorcjanci. Wyraziła nadzieję, że w tym zakresie dużo zmieni się dzięki aktywności grup roboczych. Po pierwszym okresie działalności Konsorcjum przyszedł moment, aby zacząć się zastanawiać nad strategią, wizją, aby wypracować długofalową politykę Konsorcjum. Uniwersytet Warszawski deklaruje w tym obszarze wszelką pomoc, w tym w szczególności w kontaktach z MNiSW, Narodowym Centrum Nauki, Ministerstwem Cyfryzacji czy Narodowym Centrum Badań i Rozwoju. Trzeba myśleć o ustanowieniu autorskiego programu Konsorcjum, który pozwoli Polsce na zbudowanie silnej pozycji w europejskich strukturach.

A. Bursche przeszedł do kolejnego punktu posiedzenia, jakim jest dyskusja nad zmianą w Regulaminie Rady, dotyczącą przyjmowania nowych członków do Konsorcjum. Obecnie jego skład jest już dość liczny, a materia działań staje się coraz bardziej złożona. Z tego względu pożądane jest, aby nowi konsorcjanci byli zaznajomieni z jego działalnością zanim staną się pełnoprawnymi członkami. Stąd propozycja, aby w rozdziale 3 Regulaminu pt. *Kompetencje Rady*, w pkt 3, ppkt a, który brzmi „przyjmowanie i wykreślanie członków Konsorcjum na wniosek co najmniej dwóch członków Konsorcjum, zgodnie z § 3 Umowy” uzupełnić o następującą formułę: „z tym że przyjęcie w poczet członków następuje po uprzednim odbyciu rocznej karencji zgodnie z ustaloną przez Radę procedurą.” (Tekst procedury w załączeniu). Przewodniczący otworzył dyskusję dotyczącą proponowanych zmian.

Prof. Andrzej Radomski zgodził się, że struktura Konsorcjum powoli przestaje być sterowalna i że zasadne jest wprowadzenie przedstawionych zmian.

A. Bursche zaproponował głosowanie w trybie jawnym. Głosowało 15 członków Rady. Uchwała w zaproponowanym brzmieniu została podjęta jednomyślnie (Uchwała Rady Konsorcjum DARIAH-PL nr 01/2016 – w załączeniu).

Następnie Przewodniczący, przechodząc do dyskusji nad powołaniem grup roboczych, przypomniał, że grupy robocze nie mogą przedstawiać planowanych projektów, nie mogą też być kontynuacją dotychczasowych projektów. Mają one być interdyscyplinarnym zespołem badawczym, opracowującym narzędzia dla humanistyki i nauk o sztuce. W grupie roboczej

może być realizowanych wiele projektów w różnych konstelacjach instytucjonalnych. Na przyszłość przewodniczący zaapelował o pełne, wyczerpujące opisy grup roboczych we wnioskach o ich powołanie. Jest to istotne ze względów merytorycznych i wizerunkowych, gdyż opisy grup będą zamieszczane na stronie internetowej Konsorcjum.

A.Bursche poprosił dr Małgorzatę Marciniak o przedstawienie grupy roboczej: *Korpusowa infrastruktura badawcza dla polszczyzny*. W związku z tym, że grupa ta była już uprzednio prezentowana przez dr M. Ogrodniczuka M. Marciniak ograniczyła się do wypunktowania najważniejszych jej aspektów: narodowe korpusy należy tworzyć, ten, który istnieje obecnie, powstał dziesięć lat temu i jest już nieaktualny. Grupa robocza ma za zadanie zebranie ludzi i poparcia, stempla, że to jest coś, co humanistyce jest potrzebne.

A.Bursche powiedział, że poprawiony wniosek jest w zasadzie powieleniem materiału, który ostatnio był procedowany, ograniczony został jedynie tytuł i jako źródło finansowania usunięte DARIAH-PL. Zaprosił zebranych do dyskusji nad przedstawionym wnioskiem.

A. Pawłowski zapytał, w jaki sposób lider widzi w tej grupie roboczej rolę humanistów.

M. Marciniak odpowiedziała, że rolą humanistów byłoby zgłoszenie potrzeb, np. wypracowania rodzaju danych, które będą zbierane. IPI jest wykonawcą technicznej strony całego przedsięwzięcia.

Mgr Jakub Szprot wyraził zdziwienie powyższym pytaniem, gdyż we wniosku Uniwersytet Wrocławski jest wpisany w rubryce „wstępny skład instytucjonalny”, a powyższa wymiana zdań świadczy o tym, że IPI i UW r jakoby nie mają jeszcze ustalonych podstawowych kwestii.

M. Marcianik wyjaśniła, że ta rozmowa miała służyć klaryfikacji intencji zaangażowanych jednostek.

Dr Cezary Mazurek powrócił do wątku z dyskusji z poprzedniego spotkania. Otóż nie ma wątpliwości, że taka usługa jest korpus jest istotnym narzędziem infrastruktury dla humanistów. Zwrócił natomiast uwagę, że te istotne narzędzia powinny pozwolić na zmianę dotychczasowych metod realizacji badań jakościowych czy w ogóle zmianę myślenia w działalności naukowej. Ta kreatywna rola grup roboczych musi być po obu stronach: informatyków i humanistów.

M. Marciniak odpowiedziała, że skoro już istnieją korpusy, to nie można liczyć na rewolucję. Jeżeli szukamy rewolucji w naszych projektach, to kontynuacja idei rozwoju korpusów narodowych rewolucją nie jest, ale raczej ewolucją.

C. Mazurek wyraził nadzieję, że ta ewolucja rozwoju korpusów może stać się rewolucją w konkretnych przypadkach.

A.Bursche zarządził głosowanie w trybie tajnym nad powołaniem zaprezentowanej grupy. Głosowało 15 członków Rady, 10 głosów było za, 3 przeciw, 2 osoby wstrzymały się od głosu. Rada powołała grupę roboczą *Korpusowa infrastruktura badawcza dla polszczyzny*. (Uchwała Rady Konsorcjum DARIAH-PL nr 02/2016 – w załączeniu).

Kolejny wniosek o powołanie grupy roboczej: *Digitalizacja, wizualizacja i cyfrowe udostępnianie zabytków*, której liderem jest Uniwersytet Warszawski, przedstawili w zastępstwie prof. Wojciecha Nowakowskiego Jakub Szprot i Dominik Purchała. Prelegenci zaznaczyli, że głównym wyzwaniem prezentowanej grupy jest kwestia wymienia metadanych oraz sposobu ich przechowywania na serwerach, dane archeologiczne bowiem zajmują bardzo dużo miejsca. Podkreślili, że raz wykonane badanie skanerem 3D pozwala na prowadzenie badań online przez archeologów z całego świata. Zasadniczym celem grupy jest zatem stworzenie kompleksowego repozytorium do badań archeologicznych, które zawierałoby takie informacje jak: miejsce dokonania badania, analiza chemiczna zabytku etc. Struktura grupy zakłada podział na moduły: zespoły robocze i obszary zainteresowań. Z jednej strony zaś jest to struktura określona, z drugiej elastyczna. W koncepcji tej grupy od razu pomyślano o szerokiej współpracy poza Polską, w pierwszej kolejności za pośrednictwem DARIAH-ERIC, a potem dalej, z nadzieją, iż jest to materiał na europejską grupę roboczą.

Prof. Ewa Dahlig-Turek zapytała, czy w grupie „archeologicznej” nie jest za mało archeologii.

D. Purchała odparł, że można dodać w tytule doprecyzowanie, iż chodzi o zabytki archeologiczne, ale to wymaga konsultacji z kierownikiem przedsięwzięcia.

J. Szprot zauważył, że szeroka kategoria „zabytek”, bez doprecyzowania, pozwala w przyszłości rozszerzyć tę grupę i nie wiązać jej tylko z jedną dziedziną.

D. Purchała powiedział, że planowane repozytorium ma być *stricte* archeologiczne.

J. Szprot zadeklarował, że ten postulat będzie zgłoszony prof. Nowakowskiemu i on podejmie decyzję.

E. Dahlig-Turek odpowiedział, że wolałaby właśnie, aby nie zawężać kategorii zabytku, gdyż myśli w tym kontekście o szeroko pojętej sztuce.

J. Szprot zgodził się, że optimum jest, aby efekty pracy jednej grupy roboczej mogły być wykorzystywane przez inne grupy. Dodał, że dlatego tak ważna jest komunikacja między grupami, co jest szczególną rolą DARIAH.

M. Marciniak zapytała, czy myśleli Państwo o tym, żeby przeszukiwania nie ograniczać do poziomu metadanych, tylko obrazowego.

D. Purchała odpowiedział, że myśleli o tym, ale że te obrazy są czasem bardzo różne i ich przeszukiwanie byłoby bardzo utrudnione.

M. Marciniak zaproponowała, że skonsultować się z osobą z Politechniki Wrocławskiej, gdzie podobne rzeczy były kiedyś robione.

J. Szprot dodał, że jest to brane pod uwagę i że w dalszej perspektywie tego typu narzędzia miałyby się znaleźć w ramach tej grupy.

Dr hab. T. Wiślicz zgłosił postulat, aby nie zawężać w tytule do słowa archeologiczny, gdyż to będzie ograniczające. Ponadto zauważył, że wniosek zawiera bardzo szczegółowy harmonogram prac i zapytał, jak będzie wyglądało finansowanie tych działań wstępnych.

D. Purchała odparł, że instytucje wchodzące w skład grupy zadeklarowały udział finansowy lub rzeczowy od razu, zanim grupa uzyska dofinansowanie.

J. Szprot uzupełnił, że grupy robocze muszą działać także przed zainicjowaniem projektów.

A. Bursche przedstawił krótką rekomendację dotyczącą prezentowanej grupy. Odnosząc się do uwagi C. Mazurka o konieczności istnienia rewolucyjnego aspektu w powoływanych grupach, zauważył, że nowa technologia w niniejszej grupie w przypadku archeologii sprowadza nas na zupełnie inny poziom nauki poprzez uzyskanie nowych możliwości interpretacyjnych. Przewodniczący zarządził głosowanie w trybie tajnym. Głosowało 15 członków Rady, 14 głosów było za, 1 przeciw, nikt nie wstrzymał się od głosu. Rada powołała grupę roboczą *Digitalizacja, wizualizacja i cyfrowe udostępnianie zabytków*. (Uchwała Rady Konsorcjum DARIAH-PL nr 03/2016 – w załączeniu).

Następnie grupę roboczą *Zasoby cyfrowe i narzędzia badań tekstów medialnych, użytkowych i politycznych epoki nowożytnej* w imieniu jej lidera, Uniwersytetu Wrocławskiego, przedstawił prof. A. Pawłowski. Zauważył, że prezentowana grupa jest bliźniacza do tej, która powstała jako pierwsza: *Filologia cyfrowa*. W tym przypadku jednak chodzi o piśmiennictwo użytkowe, dziennikarskie i polityczne, których nie zaliczamy do literatury. Z punktu widzenia badań to

istotny krok do przodu. W składzie grupy znajdują się medioznawcy, informatolodzy, lingwiści i bibliotekarze.

T. Wiślicz zastrzegł, że jest za powołaniem niniejszej grupy, ale z zastrzeżeniem, że nowożytność zaczyna się po upadku Cesarstwa Rzymskiego, proponuje więc na przykład formułę „od XIX wieku”.

W toku wielogłosowej dyskusji ustalono, aby nie precyzować cezury.

C. Mazurek powiedział, że z winy PCSS, przez pomyłkę, PCSS nie znalazło się w tej grupie. Chciałby zatem teraz złożyć akces swojej instytucji, a osobą reprezentującą PCSS byłby dr Michał Kozak.

A. Pawłowski wyraził zgodę, a z sali nie było głosów sprzeciwu.

Mgr Ewa Wróblewska zapytała, czy omawiana grupa będzie się zajmowała wyłącznie badaniem tekstów polskich.

A.Pawłowski odpowiedział, że przyjmując, iż strumień środków jest zawsze ograniczony, to on wybrałby teksty polskie, obcojęzyczne wtedy, gdy zaliczają się do dziedzictwa europejskiego, ale na to można znaleźć środki w dużych zagranicznych fundacjach.

A.Bursche wyraził swoją pozytywną rekomendację dla prezentowanej grupy, poprosił tylko o uzupełnienie, rozbudowanie dokumentacji, które zawiśnie na stronie Konsorcjum i zarządził głosowanie w trybie tajnym. Głosowało 15 członków Rady, 13 głosów było za, 2 przeciw, nikt nie wstrzymał się od głosu. Rada powołała grupę roboczą *Zasoby cyfrowe i narzędzia badań tekstów medialnych, użytkowych i politycznych*. (Uchwała Rady Konsorcjum DARIAH-PL nr 04/2016 – w załączeniu).

Następnie grupę roboczą *Cyfrowa lingwistyka i translatoryka (Digital applied linguistics and translation studies, dial - TS)*, w imieniu jej lidera, Uniwersytetu Warszawskiego, przedstawiła prof. Dorota Urbanek. Prezentowana grupa ma strukturę modułową, do poszczególnych modułów zaproszone zostały różne instytucje, w tym zagraniczne, na przykład Uniwersytet Karola w Pradze. Celem omawianej grupy jest stworzenie infrastruktury potrzebnej do zgromadzenia zasobów na rzecz interdyscyplinarnych badań nad komunikacją interkulturową i międzyjęzykową, zarówno w zakresie badań naukowych, jak i edukacji. Opracowane narzędzia mają w zamierzeniu obsługiwać takie dziedziny, jak: translatoryka, logodydaktyka, a więc nauczanie języków obcych, analiza krytyczna, dyskursu, lingwistyka języków specjalistycznych, zarządzanie wiedzą specjalistyczną. Narzędzia te mają być stworzone dla

następujących języków: polski, angielski, niemiecki, włoski, szwedzki, rosyjski, języki wizualne dla niesłyszących i niedosłyszących oraz dla niewidomych. Celem grupy jest opracowanie narzędzi do narzędzi. Grupa przewidziana jest na 10 lat, gdyż jej cele są ambitne i szeroko zakrojone, początkowo partnerzy mogą zaproponować środki własne na prace grupy.

A.Bursche zauważył, że przedstawiony wniosek jest bardzo bogato uzasadniony, liczy kilkadziesiąt stron i może stanowić wzór dla pozostałych wniosków. Wśród partnerów od początku znajdują się instytucje zagraniczne, dlatego ma ona szybką perspektywę wejścia na poziom ERIC. Zarekomendował ją pozytywnie.

D. Urbanek zauważyła, że podobna grupa, z tej dziedziny, istnieje już w DARIAH europejskiej, ale jest ona inaczej sfokusowana. Wyraziła nadzieję, iż nasza grupa będzie bardziej zaawansowana, także jeśli chodzi o osprzętowanie.

Przewodniczący zarządził głosowanie w trybie tajnym. Głosowało 15 członków Rady, 13 głosów było za, 2 przeciw, nikt nie wstrzymał się od głosu. Rada powołała grupę roboczą *Cyfrowa lingwistyka i translatoryka (Digital applied linguistics and translation studies, dial - TS)*. (Uchwała Rady Konsorcjum DARIAH-PL nr 05/2016 – w załączeniu).

Przewodniczący zarządził przerwę.

Po przerwie A. Bursche poprosił A. Radomskiego o przedstawienie sprawozdania z konferencji DARIAH-PL, która odbyła się w dniach 26-27 listopada 2015 roku na UMCS-ie, przy współorganizacji MNiSW. Konferencja składała się z dwóch części: pierwszego dnia odbywały się wykłady, drugiego dnia – warsztaty. Pierwszego dnia wygłoszone zostały 42 referaty. W pierwszej części, sesji plenarnej, uczestniczył m.in. dr Michael Mertens, Dyrektor Zarządzający DARIAH-ERIC, prof. Aleksander Bursche i dr David Wigg-Wolf z Deutsches Archäologisches Institut. W części popołudniowej miały miejsce obrady w sekcjach, było ich sześć. Sekcje odzwierciedlały główne obszary zainteresowań humanistyki cyfrowej: badanie tekstów i obrazów, poświęcone były także konkretnym projektom realizowanym przez ośrodki krajowe i zagraniczne. Pierwszy dzień zakończyła dyskusja panelowa. Wszystkie wystąpienia w sesjach plenarnych były transmitowane na żywo w internecie. Nasze obrady oglądało na żywo od 50 do 240 osób. Wieczorem pierwszego dnia w ośrodku „Brama Grodzka-Teatrze NN”, który współorganizował konferencję, odbył się spektakl poświęcony sztuce dźwięku, możliwości kreowania nowych dźwięków za pomocą nowych technologii. Drugiego dnia miało miejsce 7 warsztatów. Po konferencji został przygotowany materiał filmowy oraz pokaz

slajdów, co zostało już wszystkim konsorcjantom rozesłane. W tym momencie przygotowywane są angielskie wersje wystąpień w sesjach plenarnych. Byłoby dobrze zamieścić je także na stronie dariah.pl. Obecnie zbierane są też materiały do e-booka pokonferencyjnego, najpóźniej w połowie roku powinien on być gotowy.

A.Bursche podziękował A. Radomskiemu za podjęcie trudu organizacyjnego.

Następnie Przewodniczący poinformował, że postanowił powołać komitet stały przy Przewodniczącym, rodzaj ciała doradczego, które będzie pomagało przy organizacji konferencji czy warsztatów oraz będzie służyło Przewodniczącemu Rady do prac i opiniowania decyzji pomiędzy posiedzeniami Rady. W jego skład zgodzili się wejść: dr Karolina Brylska, dr Maciej Eder, dr Maciej Maryl, dr Maciej Piasecki, Dominik Purchała, dr Jan Rybicki, Marcin Werla.

W dalszej części A. Bursche poinformował, że 14 lutego br. mija termin zgłaszania propozycji warsztatów w czasie konferencji *Digital Humanities 2016*, która odbędzie się w dniach 10-16 lipca w Krakowie (Uniwersytet Jagielloński i Uniwersytet Pedagogiczny). Warto by było, aby nasze Konsorcjum wzięło udział w warsztatach, które odbędą się 11-12 lipca. Proponowana tematyka to: *Interoperacyjność komponentów infrastruktury cyfrowej dla humanistyki*.

Następnie Przewodniczący zapowiedział, że tegoroczną konferencję DARIAH-PL zgodzili się zorganizować poznańscy przedstawiciele Konsorcjum: PCSS i UAM. Poprosił C. Mazurka o krótkie przedstawienie wstępnej koncepcji.

C. Mazurek powiedział, że konferencja planowana jest w dniach 7-9 listopada br. (w ciągu dwóch dni z tych trzech – jeszcze do zastanowienia się). Pierwszy dzień przeznaczony byłoby na warsztaty grup roboczych. Drugi dzień – *stricte* konferencyjny. Myśl przewodnia konferencji: fakty z tych nauk, których metody cyfrowe w sposób istotny zmieniają metody prowadzenia badań, koncentracja na aspekcie innowacyjności w humanistyce. Zaangażowana w organizację tej konferencji będzie telewizja naukowa Platon – od powstania filmu reklamowego, do materiałów pokonferencyjnych. Telewizja ta może docelowo stać się portalem do promowania humanistyki, w tym cyfrowej.

Następnie głos zabrał dr Maciej Maryl, który przedstawił raport z dwóch spotkań: warsztatów *Mapping historical datasets – a place for everything and everything in its place?*, zorganizowanych 18 listopada 2015 r. przez Instytut Badań Literackich PAN we współpracy z Laboratorium Cyfrowym Humanistyki UW w ramach grupy roboczej „Filologia cyfrowa”,

DARIAH-PL (szczegółowe sprawozdanie z tego spotkania znajduje się na stronie dariah.pl) oraz spotkania grupy roboczej DARIAH-ERIC *Text and Data Analysis Working Group*, które odbyło się 14-15 grudnia 2015 r. w Dublinie (sprawozdanie z tego spotkania także znajduje się na stronie dariah.pl).

A.Bursche poinformował, że J. Szprot zobowiązał się przygotować krótki raport z tego, czym zajmują się poszczególne europejskie grupy robocze DARIAH-ERIC, abyśmy mieli rozeznanie. Następnie przeszedł do ostatniego punktu posiedzenia - wolnych wniosków.

Mgr Bożena Bednarek-Michalska zgłosiła formalny wniosek, żeby Rada zechciała przegłosować takie zmiany w Regulaminie, które pozwolą na pełne uczestnictwo zdalne w posiedzeniach Rady, łącznie z głosowaniem. Dzisiaj fakt niemożności głosowania zaskoczył ją, gdyż w przeszłości brała udział w wielu zebraniach zdalnie, także z głosowaniem i nigdy nie było w tym zakresie ograniczeń.

A.Bursche odpowiedział, że konieczne tu będzie zasięgnięcie porady prawnej, czy wystarczy zmiana w Regulaminie czy w Umowie, jeśli to drugie, to rzecz jest bardzo problematyczna. Takie kwestie muszą być wyraźnie zapisane, w przeciwnym razie głosowania mogą być anulowane.

M. Maryl zauważył, że co prawda w Regulaminie jest zapisana możliwość zdalnego podejmowanie decyzji przez Radę, ale on byłby przeciw, gdyż i tak posiedzenia odbywają się stosunkowo rzadko i istnieje ryzyko, że nasze spotkania staną się w ogóle wirtualne. Podkreślił także wagę uczestniczenia w posiedzeniach stałych przedstawicieli, ewentualnie stałych zastępstw, którzy są dobrze zorientowani w pracach Konsorcjum.

A.Bursche przyznał, że w Regulaminie jest przewidziane podejmowanie decyzji w trybie zdalnym, jest ono jednak zarezerwowane do sytuacji wyjątkowych, gdy Rada nie może szybko się zebrać, a musi podjąć decyzję bez zwłoki. Wówczas jednak wszyscy głosują w ten sposób. Łączenie natomiast posiedzenia *live*, z osobami, które łączą się przez komunikatory jest problematyczne, a głosowanie tajne w zasadzie niemożliwe.

B. Bednarek-Michalska odpowiedziała, że uczestniczyła w dzisiejszym posiedzeniu w stu procentach. Cyfrowa humanistyka nie może mieć zasad czy procedur wykluczających nowoczesne technologie. Kwestię tajnego głosowania można rozwiązać za pomocą czatów, które można drukować i dołączać do protokołu.

A. Pawłowski zauważył, że są specjalne komunikatory, w których jest funkcja głosowania. Natomiast połączenie tego typu głosowania z głosowaniem tradycyjnym na kartkach byłoby jego zdaniem karkołomne i trzeba by wymyślić jakąś nową procedurę. Przyznał, że podziela także zdanie M. Maryła, że uczestnictwo online nie jest tym samym, co udział w posiedzeniu na żywo, w przerwach którego, w kuluarach, omawiane są różne ważne sprawy. Widzi pewne rozwiązanie w specjalnym uprawnieniu dla Przewodniczącego, który w wyjątkowym przypadku mógłby pozwolić na tego typu udział, jednak bez głosowania, gdyż to wprowadziłoby zbyt wiele komplikacji.

A.Bursche powiedział, że jest podobnego zdania, że sprawa ta zostanie skonsultowana z prawnikiem i powrócimy do niej na kolejnym posiedzeniu. Kolejny termin zebrania Rady to 8 kwietnia w Warszawie. Przewodniczący podziękował wszystkim za udział w spotkaniu i zamknął obrady.